

9,3 på Richterskalan

RECENSION **Andreas Norman Bonniers Förlag**

När jag häromåret läste Andreas Normans debutroman *En rasande eld*, ett slags thriller i diplomatmiljö, hoppades jag att han skulle sluta arbeta som diplomat och i stället ägna sig åt sitt författarskap.

Till min glädje har han nu lämnat UD och kommit ut med en ny bok, *9,3 på Richterskalan*. Denna gång är historien självupplevd, och handlar om hur Norman som ung, oerfaren UD-tjänsteman med mycket kort varsel kallades att tjänstgöra i Thailand efter tsunamikatastrofen i december 2004.

Förberedelserna var minimala. De mer erfarna tjänstemännen var i regel lediga över jul- och nyårshelgerna, och utan klara instruktioner reste Norman till de värsta katastrofområdena för att göra – ja vad, egentligen? Försöka identifiera svenska medborgare bland all döda människor? Hjälpa till med hemresor för alla som förlorat pass och pengar? Meddela oroliga anhöriga i Sverige att deras nära lever, eller är döda? Mandatet var vagt, stödet hemifrån nästan obefintligt.

Boken är inte bara en ögonvittnesskildring av mänskligt lidande. Den är också en svidande vidräkning med regeringens och UD:s handfallna agerande under katastrofen, och falska och förljugna agerande efter.

Att Anders Norman kan skriva visste jag efter hans första bok. Nu har han också något viktigt att berätta. Stefan deVylder